

Kommissionen konstaterer, at Danmark trods opfordringer hertil ikke har foretaget de nødvendige beregninger til fastlæggelse af det beløb, der ikke er blevet betalt i egne indtægter til Fællesskabet på grund af det pågældende traktatbrud fra regnskabsåret 1998.

Kommissionen konstaterer endvidere, at beløbene svarende til den pågældende toldskyld ikke er blevet stillet til Kommissionens rådighed inden den 31. marts 2002.

Kommissionen finder derfor, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ved ikke at fastlægge de egne indtægter fra import af militært udstyr og stille dem til Kommissionens rådighed.

Sag anlagt den 22. december 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 2005 anlagt sag af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene ved Dominique Maidani og Wouter Wils, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾ af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 11 i direktiv 2002/47 bestemmer, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. december 2003, og at medlemsstaterne straks skal underrette Kommissionen herom.

Kommissionen gør gældende, at Kongeriget Nederlandene endnu ikke har truffet disse foranstaltninger eller underrettet Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT L 168, s. 43.

Appel iværksat den 4. januar 2006 af Groupe Danone til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 2006 iværksat appel af Groupe Danone ved advokats A. Winckler og S. Sorinas til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom af 25. oktober 2005 i sag T-38/02, Groupe Danone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves delvist i henhold til artikel 225, stk. 1, EF, og artikel 61 i Domstolens statut, i det omfang den (1) ikke har taget anbringendet om ubegrundet hensyntagen til den skærpende omstændighed om gentagelse i relation til sagsøgeren til følge, og (2) idet den ændrer den af Kommissionen anvendte metode til beregning af bøden.
- Groupe Danones påstande for Retten med hensyn til anbringendet om ubegrundet hensyntagen til den skærpende omstændighed om gentagelse tages til følge, og følgelig nedsættes den bøde, som Kommissionen har pålagt på grundlag af artikel 229 EF og artikel 17 i forordning nr. 17 ⁽¹⁾.
- Bøden nedsættes på grundlag af artikel 229 EF og artikel 17 i forordning nr. 17 efter forholdet mellem reduktionen i nedsættelsen på grund af de af Retten fastslåede formildende omstændigheder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for appellen fremført fem anbringender med påstand om delvis ophævelse af den appellerede dom. Disse anbringender vedrører dels Rettens urigtige vurdering af begrebet »gentagelse«, dels den åbenbare ulovlighed af ændringen af metoden til beregning af bøden, der har medført en reduktion i nedsættelsen af bøden, som blev givet under hensyntagen til formildende omstændigheder, og følgelig en forhøjelse af bødeløbet i forhold til det beløb, der ville have foreligget, hvis Retten havde nedsat forhøjelsen på grund af skærpende omstændigheder, fra 50 til 40 % uden at ændre den af Kommissionen anvendte beregningsmetode.

Sagsøgeren har til støtte for sine argumenter med hensyn til Rettens urigtige vurdering af »gentagelses«-begrebet gjort tre anbringender gældende.

- Sagsøgeren har med det første anbringende gjort gældende, at Retten — ved at bekræfte forhøjelsen af sagsøgerens bøde på grund af den skærpede omstændighed om gentagelse — har tilsidesat princippet om lovhjæmmel for strafansvar og straf og det dertil svarende princip om, at de strengeste straffelove ikke kan have tilbagevirkende kraft, uden at der foreligger en tilstrækkelig klar og forudseelig hjemmel.
- Sagsøgeren har med det andet anbringende gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig vurdering af retssikkerhedsprincippet ved ikke at begrænse anvendelsen af gentagelsen tidsmæssigt, hvilket er i strid med Domstolens praksis.
- Sagsøgeren har endelig med det tredje anbringende gjort gældende, at dommen er behæftet med en selvmodsigende begrundelse, der udgør en begrundelsesmangel, og som vedrører vurderingen af forbindelsen mellem gentagelsen og det forhold, at bøden har en tilstrækkelig afskrækkende virkning.

Sagsøgeren har derefter fremført to anbringender til støtte for argumentationen vedrørende den åbenbart ulovlige karakter af Rettens forhøjelse af bøden, som følge af ændringen af anvendelsen af justeringskoefficienten på grund af formildende omstændigheder. Det principale anbringende vedrører magtmisbrug, inkompetence og overtrædelse af artikel 229 EF og 230 EF, hvilket Retten kritiseres for. Dette anbringende består af to led.

- Det første led vedrører den omstændighed, at Retten har overskredet grænserne for sine beføjelser efter artikel 229 EF og 230 EF ved at ændre Kommissionens beslutning med hensyn til metoden til beregning af bøden.
- Sagsøgeren har med det andet led kritiseret Retten for at have truffet en afgørelse ultra petita ved at ændre anvendelsen af nedsættelsesprocentsatsen på grund af formildende omstændigheder, og — følgelig — at forhøje den bøde, som blev pålagt sagsøgeren.

Sagsøgeren har subsidiært fremført et andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og princippet om, at straffelove ikke kan have tilbagevirkende kraft. Retten har ved at undlade at indlede en kontradiktorisk sagsbehandling med hensyn til sin hensigt om at ændre metoden til beregning af bøden og at forhøje bøden således tilsidesat et grundlæggende fællesskabsretligt princip, der har haft en konkret betydning for sagsøgerens mulighed for at forsvare sig. Retten har også anvendt en retspraksis fra 2003 med tilbagevirkende kraft på beslutningen »Bière belge« fra 2001, der præciserer den måde, hvorpå koefficienten kan anvendes på grund af formildende omstændigheder ved metoden til beregning af bøden.

(¹) Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Appel iværksat den 4. januar 2006 af J. Ouariachi til prøvelse af kendelse afsagt den 26. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-124/04, J. Ouariachi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-4/06 P)

(2006/C 48/38)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 2006 iværksat appel af J. Ouariachi ved avocat L. Dupong til prøvelse af kendelse afsagt den 26. oktober 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-124/04, J. Ouariachi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves og herved:

- bestemmes, at der foranstalles enhver form for bevisoptagelse med henblik på at påvise forfalskningen fra L. Charles' side, dennes generelle adfærd i forbindelse med bortførelsen af appellants børn og forbindelsen mellem forfalskningen og de sudanske myndigheders udstedelse af visum til appellants børn med henblik på at muliggøre deres bortførelse, herunder bl.a.:

— L. Charles' personlige fremmøde